

GAZETA PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 32 (138) Mierzeszyn, 12 października 2014 r. ISSN 2082-0089 Rok 5

BEATYFIKACJA PAPIEŻA PAWŁA VI

Watykan, 19 października 2014 roku

BŁOGOSŁAWIONY PAPIEŻ PAWEŁ VI

Papież Franciszek podpisał dekret o beatyfikacji sługi Bożego papieża Pawła VI i ogłosił, że odbędzie się ona 19 października 2014 roku. W tym dniu zakończą się obrady III Nadzwyczajnego Zgromadzenia Synodu Biskupów poświęconego rodzinie.

Wcześniej, 6 maja 2014 roku kardynałowie i biskupi - członkowie Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych uznali autentyczność cudu za przyczyną Pawła VI. Dotyczy on niewytłumaczalnego naukowo uleczenia dziecka jeszcze w łonie matki, przed 18 laty w Kalifornii. W okresie rozwoju płodowego lekarze stwierdzili u niego poważne problemy i ze względu na występujące w takich przypadkach zaburzenia mózgowe sugerowali aborcję. Jednakże kobieta chciała urodzić dziecko i prosiła o wstawiennictwo Pawła VI, który w 1968 roku wydał encyklikę „Humanae vitae” o wartości i nienaruszalności życia ludzkiego. Dziecko urodziło się bez problemów. Jednakże na orzeczenie trwałości wyleczenia czekano, aż ówczesny noworodek skończy 15 lat.

Paweł VI – Giovanni Battista Enrico Antonio Maria Montini urodził się 26 września 1897 roku w lombardzkim miasteczku Concesio koło Brescii. Jego ojciec Giorgio był parlamentarzystą i dziennikarzem, propagował społeczną naukę Kościoła, działał we Włoskiej Akcji Katolickiej. Świecenia kapłańskie G. B. Montini przyjął 28 maja 1920 roku w Brescii, po czym kontynuował naukę i studia w Mediolanie i Rzymie, m.in. w Papieskiej Akademii Kościelnej, kształcącej dyplomatów watykańskich.

W maju 1923 roku rozpoczął pracę w nuncjaturze apostolskiej w Warszawie jako sekretarz nuncjusza abp. Lorenzo Lauriego. W Polsce spędził niespełna pół roku, poznawał kraj (był m.in. na Jasnej Górze), uczył się języka, ale częste przeziębienia, spowodowane surowym klimatem i słabym zdrowiem młodego kapłana, sprawiły, że musiał wrócić do Włoch.

W Rzymie ks. Montini rozpoczął pracę w Sekretariacie Stanu, będąc jednocześnie m.in. asystentem kościelnym sekcji akademickiej Włoskiej Akcji Katolickiej (1925-33) i krajowym moderatorem (kapelanem) Federacji Studentów Włoskich Uniwersytetów Katolickich (FUCI).

W 1937 roku został substytutem do spraw zwyczajnych w Sekretariacie Stanu, którym kierował wówczas kard. Eugenio Pacelli (późniejszy papież Pius XII). W latach II wojny światowej był odpowiedzialny za pomoc i opiekę nad uchodźcami.

Po wojnie Pius XII chciał na konsystorzu w styczniu 1953 roku mianować praelata Montiniego kardynałem, ale ten nie przyjął wyróżnienia. Papież powołał go więc 1 listopada 1954 roku na arcybiskupa Mediolanu (sakry udzielił mu 12 grudnia tegoż roku ówczesny dziekan Kolegium Kardynalskiego kard. Eugène Tisserant). Na stanowisku tym objawiły się jego talenty duszpasterskie i organizacyjne.

W ciągu ponad ośmiu lat posługi odnowił życie duchowe archidiecezji, ogłosił liczne listy i orędzia duszpasterskie, oddawał zakłady pracy i przyczynił się do powrotu do Kościoła wielu zeświecczonych środowisk robotniczych i intelektualnych, wspierał rozwój prasy katolickiej.

Następca Piusa XII – św. Jan XXIII już na pierwszym swym konsystorzu 15 grudnia 1958 roku mianował

61-letniego wówczas arcybiskupa Mediolanu kardynałem. A gdy ku zaskoczeniu wszystkich papież Roncalli ogłosił 25 stycznia 1959 roku decyzję o zwołaniu Soboru Watykańskiego II, nowy kardynał znalazł się w Głównej Komisji Przygotowawczej i w Komisji Techniczno-Organizacyjnej przyszłego Soboru.

Po śmierci Jana XXIII kard. Montini już po dwóch dniach konklawe, 21 czerwca 1963 roku został jego następcą, przyjmując imię Pawła VI. Nowy papież mógł wznowić obrady Soboru albo zakończyć je po pierwszej sesji, ale już nazajutrz po wyborze zapowiedział, że zamierza kontynuować dzieło Jana XXIII. „Właśnie temu dziełu głównie poświęcimy wszystkie nasze siły” – podkreślił.

Wielką zasługą Pawła VI było takie pokierowanie pracami Soboru, że stworzono warunki pełnej wolności wypowiedzi jego uczestników, przeprowadzono głębokie reformy w Kościele, zachowując nienaruszony depozyt wiary Chrystusowej. Po Vaticanum II Paweł VI zaangażował cały swój autorytet we wprowadzanie w życie postanowień soborowych, co nie było łatwe ani proste. Z jednej strony istniał opór, głównie ze strony starszych hierarchów i katolików świeckich, obawiających się, że zbyt szybkie wprowadzanie zmian, np. języków narodowych w liturgii czy otwieranie się Kościoła na inne wyznania, może doprowadzić do zamętu wśród wiernych i osłabić wiarę.

Z drugiej strony papież musiał hamować największych zapaleńców, którzy zmiany soborowe chcieli wprowadzać od razu, bez odpowiedniego przygotowania duchowieństwa i wiernych. To właśnie na fali podważania uchwał soborowych zrodził się m.in. ruch abp. Marcela Lefebvre’a.

Pojawiały się inne niebezpieczne tendencje, np. próby wspólnej Eucharystii z niekatolikami, gwałtowny spadek powołań czy podważanie celibatu przez księży – na pontyfikat Pawła VI przypada największa liczba wystąpień ze stanu kapłańskiego i zakonnego. Idąc za wnioskami ojców soborowych w sprawie reformy Kurii Rzymskiej, papież podjął się trudnego dzieła gruntownych zmian tej instytucji.

W dniu zakończenia Soboru 7 grudnia 1965 roku Paweł VI ogłosił gruntowną reformę Kongregacji Świętego Oficjum, czyli spadkobierczyni Świętej Inkwizycji, powołując na jej miejsce Kongregację Nauki Wiary. Zmieniała się nie tylko nazwa, ale też struktura i zadania tego urzędu, który odąd miał być miejscem nie tylko troski o czystość wiary, ale również dyskusji z teologami.

Ale najważniejszym posunięciem była ogólna reforma Kurii, dokonana na mocy konstytucji apostolskiej „Regimini Ecclesiae Universae” z 15 sierpnia 1967 roku. Papież zmieniał, likwidował jedne, tworzył inne urzędy centralne, aby centralny „rząd” Kościoła działał jak najsprawniej. W 1969 roku przeprowadzono reformę Kalendarza Rzymskiego, co pociągnęło za sobą m.in. nowe daty wspomnień niektórych świętych i błogosławionych. Po wiekach papież przywrócił w 1965 roku instytucję Synodu Biskupów.

To Paweł VI zarządził, aby wszyscy biskupi po osiągnięciu 75. roku życia składali dymisję na ręce papieża, a w 1970 roku wydał rozporządzenie, że kardynałowie po skończeniu 80 lat nie będą mogli uczestniczyć w konklawe ani pełnić stanowisk w Kurii Rzymskiej. W 1973 roku ustalił, że kardynałów, mogących wybierać nowego Biskupa Rzymu, nie może być więcej niż 120.

Paweł VI był człowiekiem o szczególnym charakterze – wyrafinowanym intelektualistą, delikatnym i

subtelny (mówiono o nim „człowiek nieskończonej uprzejmości”), a zarazem chłodny i nieco powściągliwy w obcowaniu z ludźmi, co nie ułatwiało mu kontaktów z otoczeniem. Idąc śladami swojego wielkiego poprzednika św. Jana XXIII Paweł VI wypracował politykę wschodnią Stolicy Apostolskiej – otwarcie się na ówczesne kraje komunistyczne, szczególnie w Europie. Jako pierwszy papież przyjął w 1967 roku przywódcę sowieckiego (była to jeszcze wizyta nieoficjalna), przewodniczącego Rady Najwyższej ZSRR Nikołaja Podgornego; sześciokrotnie spotykał się z ministrem spraw zagranicznych tego kraju Andriejem Gromyką. Przyjmował też w Watykanie szefów innych krajów bloku sowieckiego, m.in. prezydentów: Jugosławii – Josipa Broz Titę i Rumunii – Nicolae Ceaușescu oraz przywódcę Węgier – Jánosa Kádára. 1 grudnia 1977 roku wizytę papieżowi złożył Edward Gierek.

Audience te nie zawsze przekładały się np. na możliwość mianowania nowych biskupów, ale Paweł VI mógł dzięki nim lepiej poznać sytuację w krajach komunistycznych, a tamtejsza propaganda łagodziła ton wypowiedzi antykościelnych, co nieraz prowadziło też do poprawy sytuacji ludzi wierzących.

Ale polityka wschodnia miała też swoich krytyków w kołach kościelnych, zarzucających jej małą skuteczność. Dyplomaci watykańscy rozmawiali niemal wyłącznie z rządami komunistycznymi, niejako ponad głowami miejscowych biskupów. Tylko w Polsce, dzięki stanowczej postawie kard. Stefana Wyszyńskiego, udało się tego uniknąć i episkopat był jednym z partnerów rozmów.

Niezależnie od trudności papież chciał maksymalnie wykorzystać wszelkie możliwości prawne, aby ułatwić lub wręcz umożliwić normalne funkcjonowanie Kościoła w niektórych krajach, np. w Czechosłowacji. Owocem takich założeń i „polityki małych kroków” były porozumienie z Węgrami (15 września 1964) w sprawie obsady stolic biskupich i układ z Jugosławią (25 czerwca 1966), po którym państwo to, jako pierwsze, rządzone przez komunistów, nawiązało 14 sierpnia 1970 roku pełne stosunki dyplomatyczne ze Stolicą Apostolską.

Paweł VI był też pierwszym biskupem Rzymu, który 4 października 1965 roku odwiedził nowojorską siedzibę ONZ i wygłosił tam przemówienie nt. pokoju, sprawiedliwości i bezpieczeństwa na świecie. Ważną międzynarodową inicjatywą pokojową Pawła VI było ustanowienie w 1967 roku Światowego Dnia Pokoju, obchodzonego od 1968 roku w dniu 1 stycznia.

Wielką nowością pontyfikatu Pawła VI były jego pielgrzymki, zwłaszcza zagraniczne. Wprawdzie już niektórzy jego poprzednicy jeździli do Bizancjum, po Państwie Kościelnym, Półwyspie Apenińskim lub do Francji, ale dopiero papież Montini wyjechał dalej i w latach 1964-1970 odbył łącznie 9 podróży do prawie 20 państw. Pierwszą wizytę złożył w dniach 4-6 stycznia 1964 roku w Ziemi Świętej: w Izraelu i Jordanii. Podróż ta miała charakter ekumeniczny ze względu na spotkania ze zwierzchnikami Kościołów wschodnich, m.in. z patriarchą ekumenicznym Konstantynopola Atenagorasem i patriarchą jerozolimskim Benedyktem.

Następne podróże odbył on do Indii (z międzyrządowaniem i krótkim postojem w Bejrucie: 2-5 XII 1964), ONZ i USA (3-4 X 1965), Portugalii (Fatima; 13 V 1967), Turcji (25-26 VII 1967), Kolumbii i na Bermudy (22-25 VIII 1968), Szwajcarii (10 VI 1969; w Genewie odwiedził Światową Radę Kościołów i Międzynarodowe Biuro Pracy), Ugandy

(31 VII-2 VIII 1969; w Kampali kanonizował św. Karola Lwangę i jego towarzyszy), oraz na Daleki Wschód (Filipiny, Australia, Indonezja, Hongkong i Ceylon [dzis. Sri Lanka]; 26 XI-5 XII 1970). W latach 1964-1977 odbył też 14 podróży do 20 miejscowości i regionów Włoch.

Działalność na rzecz jedności chrześcijan to kolejny ważny aspekt tego pontyfikatu. 7 grudnia 1965 roku, na zakończenie Vaticanum II, Paweł VI i patriarcha Atenagoras jednocześnie w Watykanie i Konstantynopolu znieśli ekskomuniki rzucone wzajemnie na Kościoły Rzymu i Konstantynopola przez ich poprzedników w 1054 roku.

W 10. rocznicę tego wydarzenia na zakończenie nabożeństwa w Kaplicy Sykstyńskiej w 1975 roku biskup Rzymu upadł do stóp przewodniczącego delegacji greckiej metropolity Melitona, prosząc go o wybaczenie grzechów przeciw jedności ze strony Kościoła katolickiego.

Za pontyfikatu tego papieża rozpoczęły się oficjalne dialogi m.in. z anglikanami i luteranami oraz ożywione kontakty z Patriarchatem Moskiewskim. U Pawła VI gościło wielu zwierzchników innych Kościołów, np. anglikański arcybiskup Canterbury Michael Ramsey (1966) i jego następca Donald Coggan (1977), katolikos ormiański Wazgen I (1970), przywódca buddystów tybetańskich Dalajlama XIV (1973); papież kilkakrotnie spotykał się z patriarchą Atenagorasem.

Paweł VI jest autorem 7 encyklik, 10 konstytucji apostolskich, 6 adhortacji, ok. 40 różnych listów, 11 listów apostolskich. Ogłosił 61 błogosławionych i 84 świętych i w 1970 przyznał – po raz pierwszy w dziejach – dwóm kobietom tytuły doktorów Kościoła (święte: Teresa z Avili i Katarzyna ze Sieny). Na sześciu konsystorzach mianował łącznie 143 kardynałów.

Zawsze pamiętał o Polsce. Gdy w 1966 roku trwały obchody milenijne, kilkakrotnie wyrażał chęć odwiedzin naszego kraju, choćby na jeden dzień, aby na Boże Narodzenie odprawić milenijną Mszę świętą na Jasnej Górze. Ale ówczesne władze stanowczo się temu sprzeciwiły.

28 czerwca 1972 roku Paweł VI wydał bullę „Episcoporum Poloniae coetus”, która ustanawiała diecezje na ziemiach zachodnich i północnych: we Wrocławiu, w Opolu, Gorzowie, Szczecinie-Kamieniu Pomorskim, Koszalinie-Kołobrzegu i Olsztynie. Paweł VI powierzał Polakom ważne zadania w Kościele. Bp Władysław Rubin był pierwszym sekretarzem generalnym nowo utworzonego Synodu Biskupów, bp Andrzej Deskur stanął w 1973 roku na czele Papieskiej Komisji ds. Środków Społecznego Przekazu, a kard. Karol Wojtyła głosił w 1976 roku rekolekcje wielkopostne dla papieża i Kurii Rzymskiej.

W 1971 roku rozpoczęły się pierwsze po II wojnie światowej oficjalne rozmowy polsko-watykańskie, które doprowadziły do ustanowienia w lipcu 1974 roku zespołu ds. stałych kontaktów roboczych między rządem PRL a Stolicą Apostolską – jedynej takiej formy stosunków w polityce międzynarodowej Stolicy Świętej.

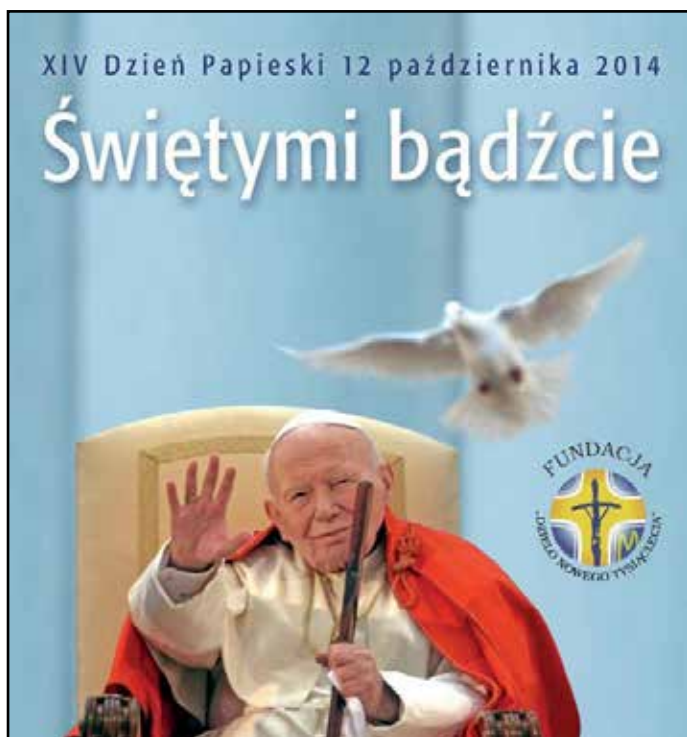
To właśnie Paweł VI beatyfikował w 1971 roku o. Maksymiliana Kolbego, a w 1975 roku s. Marię Teresę Ledóchowską.

Paweł VI zmarł w niedzielę 6 sierpnia 1978 roku, w święto Przemienienia Pańskiego, w Castel Gandolfo, w wieku 81 lat.

Proces beatyfikacyjny Pawła VI otworzył 11 maja 1993 Jan Paweł II. Jego faza diecezjalna zakończyła się 18 marca 1999. 20 grudnia 2012 roku Benedykt XVI zatwierdził dekret o heroiczności cnót swego poprzednika.

KAI

Tegoroczny Dzień Papieski będziemy obchodzili 12 października pod hasłem „Jan Paweł II – Świętymi Bądźcie!” - informuje KAI ks. Jan Drob, prezes zarządu Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Dodaje, że obchody Dnia Papieskiego obejmą całą Polskę, jak również środowiska polonijne w Europie i na kilku kontynentach.

Wybór tematu: „Jan Paweł II - Świętymi Bądźcie”, dokonany został przez Konferencję Episkopatu Polski w związku z tegoroczną kanonizacją papieża, która winna być odczytywana jako tym silniejsze powołanie nas wszystkich do świętości.

Świętym może być każdy z nas - przekonuje ks. Dariusz Kowalczyk z zarządu Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. - Wielu łączy świętość z pobożnością, dewocją, czy też pewnym oderwaniem od rzeczywistości. Świętość trzeba ubrać w konkretne ciało i pokazać, że jest ona możliwa we współczesnym świecie. Młodość i dojrzałe życie św. Jana Pawła II to przykład świętości wśród nas. Ten człowiek żył w trudnych czasach, stawiał czoła trudnej rzeczywistości pokazując piękne życie – podkreśla.

Corocznym obchodom Dnia Papieskiego towarzyszyć będzie wiele inicjatyw o charakterze kulturalnym, naukowym i edukacyjnym. Organizowane są koncerty, happeningi, wystawy, panele dyskusyjne, apele modlitewne i czuwania.

Bardzo ważny jest również aspekt charytatywny tego wydarzenia, który stanowi wspomniana już zbiórka pieniędzy na fundusz stypendialny Fundacji.

Ks. Kowalczyk informuje, że podobnie jak w ubiegłych latach, Dniu Papieskiemu towarzyszyć będzie zbiórka środków na rzecz funduszu stypendialnego dla ubogiej i zdolnej młodzieży z całej Polski. Fundacja od 13 lat prowadzi program stypendialny wyrównujący szanse edukacyjne młodzieży, pochodzącej z małych miejscowości. W tym roku obejmie pomocą już 2500 osób z 42 diecezji Polski.

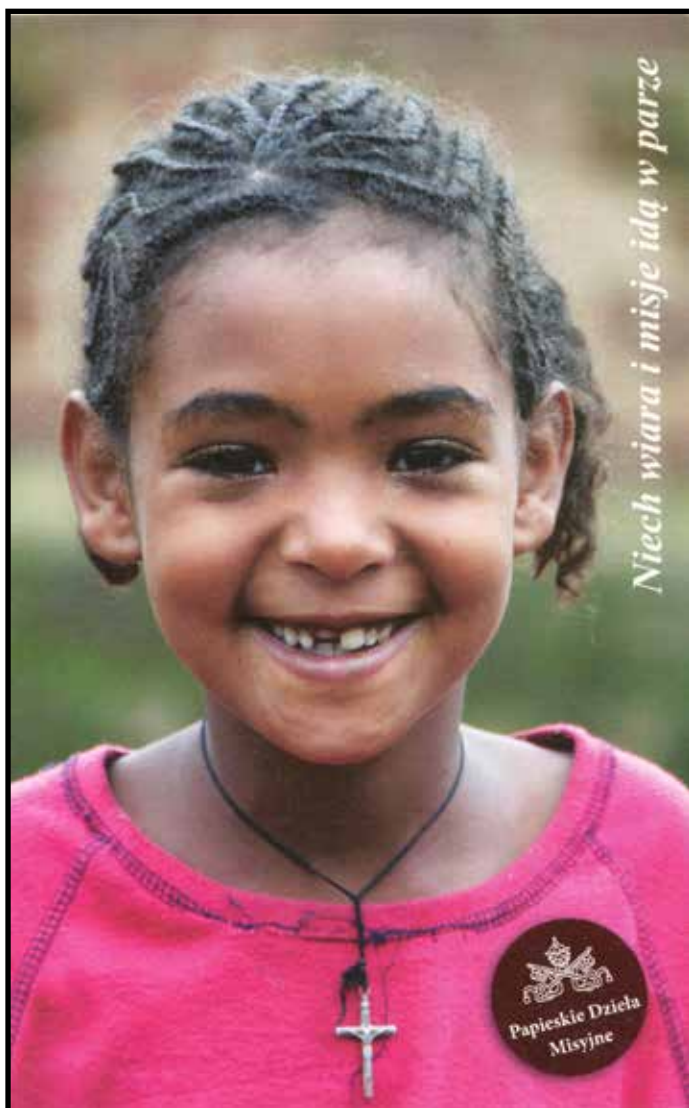
Zbiórka uliczna przeprowadzona podczas ubiegłorocznego XIII Dnia Papieskiego przyniosła 7 milionów 650 tys. 426,55 złotych. Na Fundację można też odpisać 1 proc. podatku oraz przekazać darowiznę od organizacji i osób indywidualnych. Stałymi partnerami programu stypendialnego Fundacji są Narodowy Bank Polski, Poczta Polska, Fundacja Rozwoju Wsi Polskiej oraz Zakład Narodowy im. Ossolińskich.

Również w naszej mierzeszynskiej parafii, jak co roku, będziemy przeżywać kolejny Dzień Papieski. Zbiórka ofiar do puszek będzie wyrazem naszej konkretnej pomocy dla zdolnej i ubogiej młodzieży. Będzie także częścią w budowaniu współczesnego pomnika św. Jana Pawła II. Pomnika budowanego z naszego dobrego serca i chrześcijańskiej solidarności.

TYDZIEŃ MISYJNY z Ewangelią do narodów

19 października 2014 roku w całym Kościele katolickim przeżywać będziemy Niedzielę Misyjną i początek Tygodnia Misyjnego. W tym dniu wspieramy misjonarzy naszą modlitwą i ofiarą pieniężną. Tego dnia pamiętajmy więc w szczególny sposób o naszych misjonarzach i o ludziach, którzy poznają przez ich posługę Jezusa Chrystusa.

KOMUNIKAT Z 366. ZEBRANIA PLENARNEGO KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

W Warszawie w dniach 7 i 8 października 2014 roku odbyło się 366. zebranie plenarne Konferencji Episkopatu Polski. Z racji na udział abp. Stanisława Gądeckiego, przewodniczącego Konferencji, w Synodzie Biskupów w Rzymie, obradom przewodniczył zastępca przewodniczącego, abp Marek Jędraszewski. W obradach uczestniczył także abp Celestino Migliore, nuncjusz apostolski w Polsce.

1. W Rzymie trwa Synod Biskupów na temat rodziny. Biskupi polscy, pozostając w duchowej łączności z Ojcem Świętym Franciszkiem oraz wszystkimi uczestnikami Synodu, wzywają dla nich światła i mocy Ducha Świętego. O tę modlitwę proszą też wszystkich wiernych w Polsce.

2. W czasie zebrania plenarnego omówiony został program duszpasterski na rok 2014/2015 „Nawracajcie się i wiercie

w Ewangelię”. Stanowi on drugi etap czteroletniej pracy pastoralnej służącej ukształtowaniu duchowości chrzcielnej, w związku ze zbliżającą się 1050. rocznicą Chrztu Polski. Rok ten będzie poświęcony nawróceniu indywidualnemu i wspólnotowemu. Biskupi zachęcają do kontynuacji rekolekcji ewangelizacyjnych, głoszenia kerygmatu, a także do poszerzenia form i upowszechnienia katechezy dorosłych. Program podkreśla też znaczenie sakramentu pokuty i pojednania oraz potrzebę pogłębienia celebracji tego sakramentu przez odwołanie się do słowa Bożego.

3. W kontekście publicznej debaty na temat klauzuli sumienia biskupi wyrażają troskę o poprawną formację moralną człowieka. Prawe sumienie nie tworzy norm moralnych, ale dokonuje rozumnej oceny postępowania osoby w świetle niezmiennych zasad etycznych i zgodnych z nimi norm prawa państwowego. Człowiek wiary odkrywa w sumieniu głos Boży wzywający go do prawego postępowania. Biskupi wyrażają wdzięczność tym osobom, które upominają się o pełne poszanowanie wolności sumienia gwarantowanej także przez Konstytucję RP. Dziękują także wszystkim, którzy dają świadectwo wierności sumieniu, prawdzie i dobru w życiu społecznym, nierzadko doświadczając z tej racji medialnego i środowiskowego napiętnowania.

4. Pasterze Kościoła w Polsce zapoznali się ze stanem przygotowań do Światowych Dni Młodzieży, które odbędą się w naszej Ojczyźnie w lipcu 2016 roku. Wyrażają nadzieję, że te dni okażą się czasem łaski dla całego Kościoła w Polsce. Biskupi zachęcają wszystkich do osobistego zaangażowania się w to dzieło, co będzie wyrazem naszej troski i odpowiedzialności za przyszłość młodego pokolenia Polaków. To ważne wydarzenie niesie szansę duchowego przebudzenia, silnego doświadczenia wiary i wspólnoty, wzmocnienia nadziei i odwagi do szukania odpowiedzi na najgłębsze pytania o sens życia. Dzieło przygotowań do międzynarodowego spotkania młodych w Polsce zawieramy patronom tych Dni – św. Janowi Pawłowi II i św. Siostrze Faustynie.

5. Biskupi zwracają się do wszystkich wiernych o świadomy udział w nadchodzących wyborach. Obowiązek udziału wynika ze wspólnotowej, społecznej natury człowieka. Jan Paweł II w adhortacji *Christifideles laici* naucza, że „świeccy nie mogą zrezygnować z udziału w polityce, czyli w różnego rodzaju działalności gospodarczej, społecznej i prawodawczej, która w sposób organiczny służy wzrastaniu wspólnego dobra” (ChL 42). Stąd rodzi się zasada, że każdy obywatel, a wierzący w szczególności, ma prawo i obowiązek uczestniczenia w polityce, a debaty polityczne opierać należy na rozumnych argumentach i wzajemnym szacunku, a nie tylko na arytmetycznej większości. Jednym z aktualnych tematów takiej debaty w Polsce jest ratyfikacja Konwencji o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej. Wyrażając po raz kolejny oczywisty sprzeciw wobec jakiegokolwiek przemocy jednego człowieka nad drugim, biskupi nie mogą jednak zaakceptować niektórych twierdzeń Konwencji, przede wszystkim zaś tezy upatrującej w religii źródła przemocy, a także prób redefiniowania płci i w ślad za tym małżeństwa i rodziny.

6. Modlitwie wszystkich wiernych powierzamy przede wszystkim sprawę pokoju na świecie, zwłaszcza na Ukrainie i na Bliskim Wschodzie. Otoczmy modlitwą także wszystkie dzieła ewangelizacji w Polsce. Z racji na zbliżający się Tydzień Misyjny módlmy się także za misjonarki i misjonarzy, którzy będąc świadkami Ewangelii są również swoistymi ambasadorami Polski w świecie. Dziękując za dar każdego powołania do kapłaństwa i życia zakonnego prosimy szczególnie o modlitwę w intencji nowopowstałego w Krakowie ogólnopolskiego seminarium dla starszych kandydatów do święceń. Wszystkie intencje Kościoła w Ojczyźnie i rodaków poza granicami kraju zawieramy Bogu przez przyczynę Matki Bożej Różańcowej. Przyzywamy także wstawiennictwa św. Jana Pawła II, którego myśl i dzieło przypominają nam najbliższy Dzień Papieski, oraz bł. ks. Jerzego Popiełuszki, który 30 lat temu oddał życie za prawa człowieka i Kościoła w Polsce.

Podpisali:
Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce

Warszawa, 8 października 2014 r.

INTENCJE MSZALNE listopad 2014

1. sobota	7 ³⁰ + Marianna Korycka: rocznica urodzin 9 ³⁰ + zmarli z rodzin Kapanke i Tocha 12 ⁰⁰ + za wszystkich zmarłych z naszych rodzin (na cmentarzu w Mierzeszynie)
2. niedziela	7 ³⁰ + wypominkowa za zmarłych 9 ³⁰ + wypominkowa za zmarłych 11 ⁰⁰ + wypominkowa za zmarłych
3. poniedziałek	17 ⁰⁰ + zmarli z rodzin Wicińskich oraz Szymańskich
4. wtorek	17 ⁰⁰ + Jan Rywacki: 17. rocznica śmierci oraz Aniela Rywacka
5. środa	17 ⁰⁰ + Jerzy Fryca: 9. rocznica śmierci
6. czwartek	7 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Haliny Skalskiej
7. piątek	17 ⁰⁰ + Stanisław Pieczykolan: rocznica śmierci i zmarli z rodziny
8. sobota	17 ⁰⁰ + rodzice i rodzeństwo z rodziny Graczkowskich 18 ⁰⁰ + Gerard Butowski: 1. rocznica śmierci oraz Lidia Butowska
9. niedziela	7 ³⁰ + Władysław i Marianna Koryccy oraz dziadkowie i chrzestni z obojga stron 9 ³⁰ + Stanisław i Władysława Wiśniewscy oraz brat Jerzy, Feliksa i Andrzej Bąk 11 ⁰⁰ + Ryszard Szymański: 1. rocznica śmierci
10. poniedziałek	17 ⁰⁰ + Norbert Czerwiński
11. wtorek	9 ³⁰ + Stanisław Grabiński oraz Kazimiera Grabińska
12. środa	7 ⁰⁰ + Genowefa Persak
13. czwartek	7 ⁰⁰ + Benedykt Grzegorz Stolarski: 2. rocznica śmierci
14. piątek	17 ⁰⁰ + Bronisław Szulc
15. sobota	17 ⁰⁰ + Edward Wiśniewski: 2. rocznica śmierci
16. niedziela	7 ³⁰ + Maria i Władysław Piotrkowscy 9 ³⁰ dzięk. błag. w intencji p. Stefanii Ulenberg za wstawiennictwem Matki Bożej od Cudownego Medalika 11 ⁰⁰ + Stanisław Malec
17. poniedziałek	7 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Mariana: 79. rocznica urodzin
18. wtorek	17 ⁰⁰ + Zenon Kolbusz: 7. rocznica śmierci
19. środa	7 ⁰⁰ + Kazimierz Bliszczyk
20. czwartek	7 ⁰⁰ + Leszek Kowalski
21. piątek	17 ⁰⁰ + Jan Kapanke
22. sobota	17 ⁰⁰ + Franciszka Kapanke: 85. rocznica urodzin
23. niedziela	7 ³⁰ + Henryk Radecki: rocznica urodzin oraz zmarli z rodzin Radeckich i Lewandowskich 9 ³⁰ + zmarli z rodzin Łepkowskich i Kwedło 11 ⁰⁰ + Aniela, Alojzy i Henryk Formelowie i Ryszard Szymański
24. poniedziałek	17 ⁰⁰ + Kazimierz Koprowicz
25. wtorek	17 ⁰⁰ + Roman, Marek i Kazimierz Zwierchowscy
26. środa	7 ⁰⁰ + Henryk Czajkowski: 13. rocznica śmierci
27. czwartek	17 ⁰⁰ + Roman Araśniewicz: 1. rocznica śmierci
28. piątek	17 ⁰⁰ + Kazimierz Preś
29. sobota	17 ⁰⁰ + Kazimierz Bliszczyk
30. niedziela	7 ³⁰ + Grzegorz i Krzysztof Dysarz 9 ³⁰ + rodzice: Wanda, Władysław i Franciszek 11 ⁰⁰ + Ryszard Jamroży i siostra Renata

w ostatnim czasie...

ZOSTAŁA OCHRZCZONA:

1. LENA ŁUCJA BUDZYŃSKA, zam. Warcz 41, ur. 14 czerwca 2014, och. 2 października 2014.

ZMARŁ:

1. ADAM KIELCZYKOWSKI, zam. Wuppertal, ur. 12 października 1944, zm. 26 września 2014, pogrzeb odbył się 11 października 2014 w Mierzeszynie.

INTENCJE MODLITWY na listopad 2014

Intencja ogólna: Aby osoby, które cierpią z powodu samotności zaznały bliskości Boga i wsparcia ze strony braci.

Intencja misyjna: Aby młodzi seminarzyści zakonnicy i zakonnice mieli mądrych i dobrze przygotowanych formatorów.

Intencja Grupy Modlitwy św. Ojca Pio: O tę łaskę osobistego nawrócenia w naszych wspólnotach błagajmy rozważając trzecią tajemnicę światła naszego różańca: Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia.

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA ZAKUP I MONTAŻ ORGANÓW PISZCZAŁKOWYCH DO KOŚCIOŁA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA W MIERZESZYNIE

184. anonimowo
185. Genowefa i Antoni Czerwińscy, Domachowo
186. Krystyna i Edward Baka, Mierzeszyn
187. Irena Dorawa, Zblewo
188. Bernadeta i Zygmunt Kuchnowscy, Mierzeszyn
189. Regina Kapanke, Mierzeszyn
190. Jadwiga Ronowicz, Błotnia
191. Elżbieta Krefta, Zaskoczyn
192. Urszula Kania, Zaskoczyn

NABOŻEŃSTWA RÓŻAŃCOWE W PAŹDZIERNIKU 2014 W NASZEJ PARAFII

- * dla młodzieży i dorosłych od poniedziałku do soboty po Mszy świętej;
- * dla dzieci we wtorki i piątki o godz. 16.30.

WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH 2014

Zbliża się miesiąc listopad. Pierwszy dzień tego miesiąca ukazuje nam wspaniały obraz Wszystkich Świętych. To ludzie, którzy są dla nas wzorami prawdziwego człowieczeństwa. Liczymy także na ich pomoc. Oni orędują za nami przed obliczem Boga. Kolejny dzień i następne dni zachęcają nas do modlitwy za naszych zmarłych. Dzień Zaduszny, Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych, modlitwy na cmentarzach przy grobach bliskich, wypominki za zmarłych. To nie tylko tradycja! To nasza wiara w życie wieczne i pomoc ofiarowana zmarłym.

W naszej parafii w Mierzeszynie składamy wypominki już przy końcu października. W Dzień Zaduszny kolejne Msze święte będą ofiarowane w ich intencji. W dni powszednie listopada po każdej Mszy świętej będziemy modlić się także za zmarłych polecanych w wypominkach. Także jedna Msza święta w miesiącu przez cały rok będzie w intencji zmarłych wypisanych na kartkach wypominkowych. Poszukując głębszego sensu wypominek za zmarłych należy zatrzymać się na 12 rozdziale 2 Księgi Machabejskiej.

Już w czasach machabejskich, czyli w II wieku przed Chrystusem, modlitwa za zmarłych była ważnym elementem, który miał wyprosić ich zmartwychwstanie. Szczególnie ważna ta modlitwa jest wówczas, gdy nie ma pewności co do zbawienia danej osoby zmarłej (pewność mamy wtedy, gdy osoba zmarła jest beatyfikowana).

We wczesnych wiekach stosowano tzw. dyptyki. Odczytywanie imion zajmowało dużo czasu, gdyż istniały aż trzy listy. Dwie z nich odczytywał tylko biskup.

W liturgii eucharystycznej sprawowanej w starożytnym Kościele odczytywano tzw. dyptyki, na których chrześcijanie wypisywali imiona żyjących biskupów, ofiarodawców, dobrodziejów, ale także świętych męczenników i wyznawców, oraz wiernych zmarłych. Imiona odczytywano głośno toteż trwało to bardzo długo. Drugą listę, listę świętych, odczytywał sam biskup, a nie ksiądz. Następnie wyliczano imiona świętych. Wreszcie trzecia lista, którą również czytał biskup, zawierała imiona zmarłych. Te trzy listy recytowano jednym ciągiem; dzieliło je tylko trzykrotne, krótkie odezwanie się chóru. Na koniec biskup śpiewał uroczystą modlitwę, w której prosił Boga, aby wpisał imiona żywych i umarłych pomiędzy wybrańców.

Poprzez ceremonię wyliczania imion wyrażano więź wspólnoty i miłości, łączącą wszystkich członków Kościoła chwalebnego (święci), cierpiącego (zmarli) i walczącego (żyjący). Umieszczenie imion w dyptyku świadczyło o trwaniu w jedności ze wspólnotą kościelną, a skreślenie o wyłączeniu z niej. Po wyczycaniu, dyptyki kładziono na ołtarzu, na którym sprawowano Eucharystię.

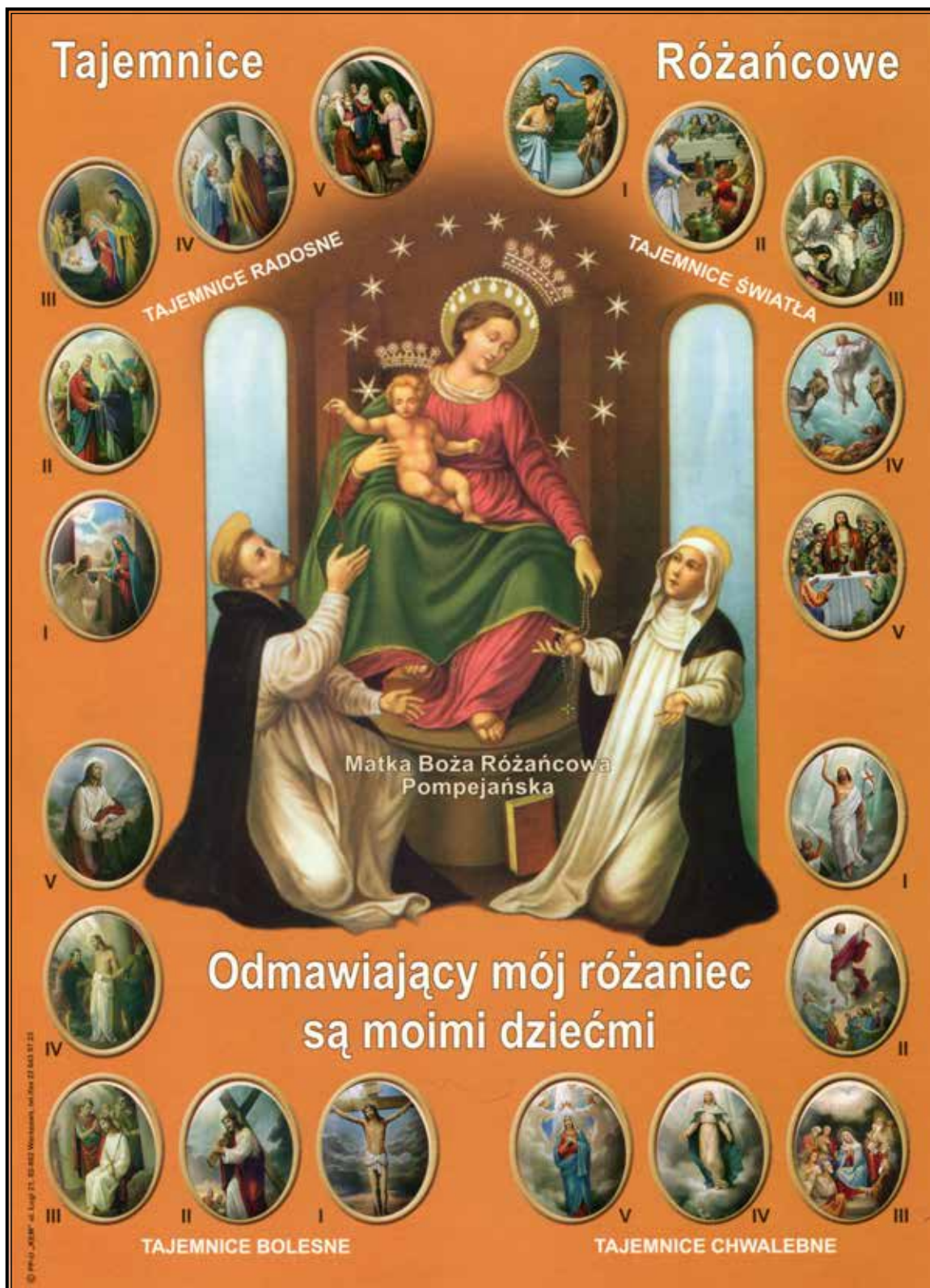
Z czasem, dyptyki zastąpiono wspomnieniami nie zawierającymi już imion wszystkich wiernych, o których Kościół pamięta, lecz tylko imiona jednego czy kilku wskazanych celebransowi.

Dzisiejsze wypominki, są właśnie kontynuacją starożytnych dyptyków i mają podobny sens. Są wyrazem miłości i jedności całego Kościoła: pielgrzymującego na ziemi i tego, który przeszedł już granicę śmierci. Pisząc imiona zmarłych na kartkach wypominkowych, a następnie je odczytując wyrażamy wiarę, że ich imiona są zapisane w Bożej księdze życia. Znaczenie wypominek jest tym większe, że podobnie jak w starożytności, tak i dzisiaj, związane są one z Eucharystią. W intencji zmarłych wypisanych na kartkach wypominkowych odprawiana jest Msza święta - jak już wspomniano - w Dzień Zaduszny, ale także w ciągu roku (raz w miesiącu).

Zachęcam wszystkich drogich Parafian do włączenia się do tej szczególnej modlitwy za zmarłych. Oby także po naszym odejściu stąd znaleźli się dobrzy ludzie, którzy nie tylko będą o nas pamiętać w rozmowach, pamiętkach, ale przede wszystkim w modlitwie.

d. A.

Październik, jak co roku, przypomina nam o modlitwie różańcowej. Miesiąc październik? Po części. Raczej sama Matka Boża podaje do naszych dłoni różaniec. Prosi nas, aby modlić się i rozważać dwadzieścia konkretnych tajemnic. Różaniec to także modlitwa wielu świętych oraz wielu ludzi, którzy na co dzień wybierają drogę nakreśloną przez Słowo Boże. Modlitwa ta uswieca każdego, kto się angażuje w jej odmawianie. Różaniec musi być modlitwą każdego z nas. Dzieci, młodzieży i dorosłych. Różaniec pozostaje także konkretnym sprawdzianem naszej pobożności. W chwilach radosnych i trudnych, w zwykłe dni bierzmy do rąk różaniec. Niech wypełnia nasze dłonie, usta i serca. Niech uswieca nasze życie w drodze do Królestwa Niebieskiego!

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL34833500030303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszcze Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.